

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

4 De fornicatione simplici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

De Fornicatione Simplici.

CAPVT IV.

P R I M O notandum, quod Fornicatio simplex, est concubitus viri soluti cum femina soluta; intelliguntur verò soluti, qui à coniugio, voto, ordine sacro, religione, & cognatione sunt liberi. Siluest. *verbo Luxuria, quæst. 1.* & communis opinio.

Dicitur simplex fornicatio, quia est viri cum femina carnalis copula nulla grauiori circumstantia luxuriæ affecta; & ita commune nomen, nimirum simplicis fornicationis obtinuit.

Secundo notandum, fornicationem dupliciter contingere. Primo quando est viri cum femina certa, quam quis ex consuetudine carnaliter cognoscit, & dicitur concubitus, ut dicemus.

Tertio notandum, esse hæreticum, docere fornicationem simplicem non esse peccatum, *Clem. ad nostram de Hæret.*

Quarto notandum, esse errorem aliquorum, asserentium fornicationem esse quidem peccatum prohibuit lege positiua diuina. *1. Cor. 6. Gal. 5. Ephes. 1. 1. Thess. 4.* sed non esse prohibuit lege naturali; & ita autem esse peccatum fornicationem, non quia sit mala secundum se, & ex natura ac obiecto suo, sed ex lege positiua diuina prohibente eam, à qua sententia non abest Martinus *q. 3.* & Durand. *4. Dist. 3. q. 3. quæst. 2. de Luxuria*: Sed vt colligitur ex S. Thom. *2. 2. q. 154. art. 2.* & Caiet. *ibidem, Soc. de institut. dist. 3. q. 3. art.* Fornicatio est mala secundum se, & intrinsecè, & ita lege naturali prohibita, quia est contra bonam educationem, & institutionem prolis nascituræ.

Primo queritur, An possit in aliquem rudem, & vulgarem hominem cadere ignorantia inuincibilis, quod fornicatio simplex non sit peccatum? Angelus, Siluest. *verbo, Luxuria q. 3. Et in verbo, Concubinarius q. 3.* Nauar. *cap. 16. num. 1.* aiunt, neminem posse excusari ob ignorantiam inuincibilem. Aliqui aiunt, si loquamur de fornicatione in vniuersum; vt est concubitus vagus cum quacunquæ femina soluta, non cadit ignorantia inuincibilis; si autem loquamur de fornicatione, quæ est concubitus vagus cum meretrice omnibus exposita, & in Republica permixta, tunc aliquando in hominẽ rudem, & rusticum potest cadere ignorantia inuincibilis. Sotus quo diximus in loco citato, potuisse gentes aliquas ita fuisse agiles, vt inuincibiliter ignorauerint fornicationem simplicem esse peccatum.

In hac re dico, In populo, siue in Republica Christiana nullum ordinare debere admitti, qui excusari valeat à culpa fornicationis simplicis ob ignorantiam, quia satis iam in populo Christiano est prædicatum, & prædicatur vbique fornicationem esse peccatum.

Secundo queritur, An fornicatio sit leuius peccatum furto ex obiecti natura? Martinus *supra dicto loco* docere contendit, esse leuius peccatum secundum obiecti naturam, quia maior ignorantia cadere potest in hominẽ de fornicationis culpa, quàm de furti peccato, & quia clarius, & expressius prohibetur furtum in Decalogo, quàm sit prohibita fornicatio, *Exod. 20.*

Sed dicendum est ex S. Thoma *2. 2. q. 154. art. 3.* quod fornicatio est grauius delictum ex obiecto suo quàm furtum, quoniam est contra vitam, & bonum prolis nascituræ: At furtum est solum rerum naturalium alienarum vsurpatio, vt defendunt Caietanus, & Sotus *supra dicto loco*. que sit pena fornicationis, & quo modo Confessarius se gerere debeat cum fornicarijs, dicitur capite sequenti.

Tertio queritur, An carnaliter commiseri cum soluta femina infideli, non baptizata, nimirum cum Iudæa, Gentili, vel Mahumetana, sit fornicatio speciem luxuriæ mutans? dicam inferius.

Quarto queritur, An si solutus carnaliter cognoscat feminam viduam, sit fornicatio mutans speciem? inferius dicam.

Instit. Moral. Pars 3.

Quinto queritur, An fornicarius dicere in confessione teneatur, quod feminam solutam induxit in fornicationem, quando eam inuitauit ad fornicandum libidinis gratia, inferius disputabo.

Sexto queritur, An sit simplex fornicatio concubitus viri soluti cum femina, quæ est alterius sponsa per verba futuri temporis, quæ nimirum promisit se nupturam alteri? Respondet esse simplicem fornicationem Couarruias *in Epitome in 4. cap. 1. num. 8.* Inde sequitur, non oportere in confessione exprimi circumstantiam, quod alteri sit desponsata per verba futuri temporis, vt ait *ibid.* Couarr. *num. 13.* nam per verba futuri temporis femina nõ sit vxor alterius, cum alteri nondum sit acquisitum ius in corpus illius femine. Licet alij ab eodem Couarruias citati oppositum sentiant, satis probabilius.

Septimo queritur, An fornicatio meretricia variet speciem fornicationis simplicis? Hoc dubium inferius dilucetur.

Octauo queritur, An coitus presbyteri, aut hominis in sacris constituti cum femina soluta habeat in iure rationem simplicis fornicationis, an verò incestus, aut sacrilegijs, aut adulterijs? Sunt tres opinionēs. Prima est asserentium, quod incestus rationem habet in iure. Glossa *in l. C. de Episcop. & Cler. in verbo Fily*, Baldus *ibid. num. 2.* ait, quod hæc questio iur. de facto mota, & fuit ita decisum. & hoc communiter tenent Doctores, ait Grilland. *de Diuer. crimin. quæst. ult. sic* Conradinus *in sua Pract. fol. 376. num. 14.* & *fol. 241. num. 73.* Opinio secunda est asserentium, quod in iure habet rationem simplicis fornicationis. Sic Caccialupus *in Repertorio Auctor. num. 31. l. Adorficia.* Sic Iul. Claus. *lib. 3. select. sententiarum. in verb. Fornicatio. num. 16.* vbi ait, hanc esse communem opinionem, & citat Archidiaconum *lib. 3. de Testam. §. 22. num. 30.* Boss. *Tit. de coitu damni.* Opinio tertia est asserentium, quod habet rationem adulterijs. Sic Glossa *in cap. Per venerabilem, in verbo Adulterinus*; quàm sententiam dicit esse communem Couarr. *in 4. fol. 172. colu. 4. Plaza lib. 1. Delictis. cap. 41. nu. 31.* Sed Theologorum opinio est, quod sit sacrilegium, quia est contra votum castitatis emissum in factorum ordinum susceptione.

De Concubinatu.

CAPVT V.

P R I M O notandum, quod concubinitus est, quando vir feminam aliquam carnaliter consuetudine quadam tanquam vxorem cognoscit.

Secundo notandum, concubinarij esse possunt, & viri soluti, & coniugati, & clerici: & concubina potest esse femina soluta, & coniugata, & sanguine coniuncta, & facta Deo per votum, vel religionem. Et ita concubinitus grauius augetur ex circumstantijs.

Tertio notandum, ad concubinatum nõ sufficere vnum vel alterum actum coeundi cum femina, sed requiri consuetudinem coeundi.

Quarto notandum, In iure ciuili, vt quis dicatur concubinarius, requiritur videretur, vt concubina sit femina domi retenta à concubinatio: at vt secundum ius Canonicum dicatur clericus concubinarius, non requiritur vt concubina domi retineatur, satis est vt clericus eam habeat in aliena domo, dummodo soleat cum ea carnaliter commisceri. Si de consuetudine consistat, & distamatus est in sua, vel ipsius concubinae vicinia, vt ait Bernardus Diaz, *in sua Pract. Criminali Canon cap. 73.*

Quid si clericus eam habeat domi pedissequam suæ matris, vel sororis, aut matertera? Dico, non requiri vt sola domi retineatur vt pedissequa matris, dummodo coeuset, quod clericus retineat eam in concubinam, clericus erit verè concubinarius, vt ait Bernardus *loco citato.*

Quinto notandum, concubinas in sacris literis dicit,

H 3

legi-